

SEVGİ SOFRASI

Dervişe bir gün sormuşlar:

- Sevginin sadece sözünü edenlerle, onu yaşayanlar arasında ne fark vardır?

Size farkı gösteriyim deyip, önce sevgiyi dilden kalbine indirememiş olanları çağırarak onlara bir sofraya hazırlamış. Hepsi sofrada yerlerini almışlar. Derken tabaklar içinde sıcak çorbalar gelmiş ve arkasından da derviş kaşıkları denilen bir metre boyunda kaşıklar.

Derviş şöyle bir şart koymuş:

- Bu kaşıkların ucundan tutup öyle yiyeceksiniz.

Peki deyip çorbalarını içmeyi denemişler.

Fakat kaşıklar uzun geldiğinden sıcak çorbayı döküp saçmaktan hem kendilerini yakmışlar hem de ağızlarına bir damla bile götürememişler. En sonunda bakmışlar olacak gibi değil sofradan aç kalkmışlar.

Daha sonra derviş, bu defa sevgiyi gerçekten bilenleri yemeğe çağırmış. Yüzleri aydınlık, gözleri sevgi ile gülümseyen insanlar gelmiş, sofraya oturmuş. Onlara da aynı şartı dile getirmiş.

Her biri uzun kaşığını çorbaya daldırmış, sonra karşısındaki kardeşine uzatarak çorbalarını içmişler. Böylece her biri diğerini doyurmuş ve sofradan afiyetle şükrederek kalkmışlar.

Derviş sevgiyi gerçekten yaşayanların farkını soranlara;

- İşte! Kim ki hayat sofrasında yalnız kendini görür ve doymayı düşünürse o aç kalacaktır. Ve kim kardeşini düşünür de doyurursa o da kardeşi tarafından doyurulacaktır.

Şüphesiz şunu da unutmayın.

Hayat pazarında her zaman alan değil veren kazançlıdır.

